

Acılar Toza Karıştı

– Afet Kırat · 07 Nisan 2022

Yıl bin dokuz yüz altmış beş:
Cehennemın demir kapısı söküldü önce
Tozlarla birlikte döküldü tutuklu suçlar
Balyoz sesleri çınlattı taş duvarları
Acı anılar saklandı birer birer
Kimisi gözyaşına yüklü, kimisi hasret kokan
Katli vacipti artık
Yıkılacaktı.

Amansız kavgaların tozuydu ortalığa saçılan
Nefret, kin ve öfkenin ayak izleriydi
Sonu kanla biten öyküler sarmıştı her yanı
Nice ayıplar vardı nice günahlar
Bir asırlık taşlarda
Dökülüyordu her balyoz darbesinde
Kanunun sözleri sürünüyordu yerlerde
Ve ithamlar
Ve yalanlar
Ve ölüm
Bitip tükenmeyen...

Gömleğini çıkarttı gökyüzü
Kirlenmişti, utanıyordu
Bulutların arkasına saklandı güneş
Yeşilirmak'tan yeşil şiiirler fıskırdı
Yükseldikçe solarak
Hüzün yağdı yalı boyundaki çatılara
Kuş evlerinde kuşlar üşüdü.

Boynunu büktü Harşena
Bütün ihtişamına rağmen
Dağlar bile delinmişti
Duvar mı yıkılmayacaktı?

Nelere şahit olmamıştı ki zirvesinden

Kana bulan an ellerin gökyüzüne açılışını görmüştü
Annesinin suçunu çeken çocukları
İdamlıkların pişmanlığını
Yalnızlığa terk edilenlerin gözyaşlarını...
Dökülüyordu taşlar kazma darbeleriyle
Dökülüyordu kaybedilen umutlar
Yayılmıştı şehrin üstüne
Yaşarken özgürlüğü tatmayan ruhlar.

Yüz yıllık çığlıklar
Yüz yıllık haykırışlar
Ve inlemeler ve güneşe hasret yüzler
Karıştı enkaza
Şehir rahattı artık
Göbeği çatlamayacaktı
Nefretle bakmayacaktı yanından geçenler
Geceleri korkudan.
Titremeyecekti Hükümet Köprüsü
Yok olmuştu cürümhane
Kuşlar cıvıldaştılar
Yıkılırken hapishane...